

Уривський Леонід Олександрович

Народився 18 квітня 1954 р. у м. Волгограді. Закінчив середню школу із золотою медаллю. Вищу освіту здобув у 1976 р. у Київському вищому інженерному училищі зв'язку, отримавши диплом з відзнакою та золоту медаль (кваліфікація «радіоінженер»).

Винахідницьку діяльність розпочав під час навчання в аспірантурі (1979–1982). У переліку його праць в авторефераті вже було зазначено десять авторських свідоцтв СРСР на винаходи. Після захисту кандидатської дисертації поєднував активну наукову діяльність та педагогічну роботу. Займався темою створення автоматизованої системи радіозв'язку тактичної ланки управління. У 1983 р. йому присвоєно почесне звання «Кращий молодий винахідник України».

Винаходи Л. О. Уривського демонструвалися на ВДНГ СРСР та УРСР, були відзначені срібними та бронзовими медалями цих виставок. Згодом учений отримав почесну винагороду «Винахідник СРСР». Робота завершилася промисловим випуском засобів зв'язку нового покоління.

Новим етапом у діяльності Леоніда Олександровича стала активна участь у реалізації проектів розгортання в Україні системи конфіденційного транкінгового радіозв'язку, системи спеціального супутникового зв'язку для державних органів (90-ті рр.).

Починаючи з 1997 р., життя науковця пов'язане з КПІ ім. Ігоря Сікорського. Вагомим досягненням став захист у 2009 р. докторської дисертації, в якій сформульовані основи нового наукового напрямку — прикладної теорії інформації для телекомунікацій. У 2011 р. йому присвоєно вчене звання професора.

Майже за 25 років після того, як до навчальних аудиторій військових інженерних вишів потрапили перші зразки новітньої на той час адаптивної автоматизованої техніки радіозв'язку, в яких були реалізовані ідеї з десятка винаходів Л. О. Уривського (прототипи за декілька років з'явилися у США під загальною технологічною ознакою «ad-hoc» — самостійних однорангових мереж, що поєднують кілька пристроїв без центральної станції), думки про «розумне радіо» знову повернулися до винахідника. Але реалізувати їх треба було в новому діапазоні частот, з новими видами модуляції, кодування, розподілу інформації. До того ж, у Франції, США, Німеччині вже сформувалася відповідна концепція такого радіозв'язку — Software Defined Radio (SDR), концепція програмно-керованих адаптивних до зовнішніх умов радіозасобів.

Промислові партнери КПІ ім. Ігоря Сікорського поставили перед собою амбітне завдання — створити вітчизняні радіостанції, які за інтелектом не відставали б від закордонних аналогів. Тому їхню увагу привернули пропозиції наукової групи на чолі з проф. Л. О. Уривським, до якої входять випускники університету, які закінчили аспірантуру та захистили дисертації, а також нові аспіранти та магістранти. Конструктивна взаємодія, що виявлялася у вигляді експериментальних розробок, випробувань техніки на військових полігонах і бойових позиціях АТО, мала інтелектуальну складову у вигляді придбаних підприємством ліцензій на використання корисних моделей, заявлених від імені університету. В 2014 та 2015 рр. відповідно були придбані ліцензії на використання патенту України на корисну модель «Спосіб адаптивного вибору виду багатопозиційної модуляції» та на використання патенту України на корисну модель «Спосіб підтримки рівня енергетики OFDM сигналу при довільному числі піднесучих частот». Винахідники вже отримали патент України на корисну модель «Спосіб досягнення

Завідувач кафедри телекомунікаційних систем НТУУ «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Доктор технічних наук, професор. Заслужений діяч науки і техніки України. Заслужений винахідник КПІ ім. Ігоря Сікорського

максимальної продуктивності в дискретному каналі зв'язку із завадостійким кодуванням». Тому невдовзі планується передача розробникам радіозасобів цього об'єкту права інтелектуальної власності із алгоритмами обрання ефективного виду завадостійкого кодування залежно від визначених енергетичних умов. Ера адаптивного розумного програмованого радіозв'язку триває.

Останніми роками науковими інтересами Л. О. Уривського є: пошук узагальнюючих результатів у напрямках аналізу систем з децентралізованим доступом до каналів зв'язку, синтезу оптимальних сигнально-кодових конструкцій поблизу границь Шеннона, дослідження кореляційних властивостей самоподібних потоків.

Автор 48 винаходів, більше ніж 200 публікацій, серед яких численні наукові статті, 11 навчально-методичних видань, зокрема посібник з грифом МОН України, є керівником кількох наукових робіт, у тому числі з МОН України, науковими державними закладами, дослідницькими центрами тощо. Під його керівництвом підготовлено 6 кандидатів технічних наук.

Нагороджений Почесною грамотою Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України (2013), почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (2017), дипломом «Заслужений винахідник КПІ ім. Ігоря Сікорського» (2017).

